

Adreça: Pg. Isabel II , 2 al 6 – C. Llauder, 2 - Pas Sota Muralla, 1

Projecte que li afecta:

Modificació del Pla d'Usos de Ciutat Vella.

Nivell de protecció:

B: Béns Culturals d'Interès Local

– Manteniment de la volumetria original, de la tipologia i dels elements comuns d'interès.

– Restauració de les façanes (inclòs l'interior del porxo): eliminació d'elements superposats no originals (persianes amb calaix vist, estenedors, rètols que no s'ajusten a la normativa, instal·lacions, aparells d'aire condicionat...); manteniment, neteja i recuperació de tots els elements originals (superfícies de pedra, revestiments, lloses dels balcons, baranes, elements ornamentals, fusteria de totes les obertures i persianes de llibret).

– El cromatisme que calgui adoptar per a les superfícies i els elements de les façanes s'haurà de remetre al Pla del Color de Barcelona i/o a l'estudi cromàtic pertinent.

– Manteniment dels tancaments originals existents de la planta baixa; si ja no existeixen, s'admetrà una solució neutra i harmònica amb la resta de la façana.

– Qualsevol intervenció haurà de valorar tots els processos històrics de l'edifici.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.

Projecte original:

Època: 1842

Estil:

Ús Original: Residencial

Descripció:

El model de les cases d'en Xifré, amb els seus característics porxos i la distribució de frontis simètric, va ser adoptat per aquest edifici veí, que d'alguna manera n'esdevé una prolongació.

Aquí també el projecte abasta tota una illa de cases, ara amb tres façanes, que incorpora la idea de palau a una casa destinada en origen a veïns benestants. En el solar es construeixen tres edificis de planta baixa, amb porxo al carrer Isabel II, tres plantes pis, d'alçades decreixents, i coberta a la catalana.

Els balcons (balconada seguida a tot el primer pis i al tres balcons centrals al segon) marquen gradació de volades en relació amb l'alçada de tres pisos.

El coronament balustrat inclou un cos a l'eix de simetria, en el qual s'assenyala la data de construcció, l'any 1842, només cinc anys després que els porxos de J. Xifré.

Les solucions ornamentals es distingeixen per la sobrietat (amb relleus figurats sobre els balcons de la primera planta) dins un programa seriat de caire classicista que no arriba a la prodigalitat dels aplics i terracuita de l'edifici veí.

Hi destaquen també les baranes de ferro fos del primer nivell, amb clares al·lusions marítimes.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.